

တိုင်းရင်းဆေးလုပ်ငန်းရှင်များ၏ဘဝပုံရိပ်

ဒေါက်တာကျော်ငွေ (မျက်ကြည်လှဝ) ကျွန်ကြမ်းအရည်အသွေးညံ့ရစ် ကုန်ရောမှာ ဟေထိခိုက်ပြီး စားသုံးသူနှစ်နာ သွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စာ(၁၃)

သမားတော် စာရေးဆရာ ဝါးခယ်မ ဝိုးမြင့်အောင် (ဖျံ ၅ ကောင်) ရုတနာတော် နှာ ဝေကြေး ဥစ္စာ တယ်လောက် ပြည့်စုံနေနေ မကျန်းမာ ဖြစ်နေရင် စာ(၁၉)

ဆရာကျော် (မဟိန္ဒိ) ယခု လက်ရှိ အခြေအနေအရဆိုရင် တိုင်းရင်းဆေးရဲ့ အနာဂတ်ဟာ အလားအလာ ကောင်းပါတယ်။ ထုတ်လုပ်သူတွေကလည်း စာ(၅၆)

ဦးအုန်းလှိုင် (စိန်ငါးလုံး) တယ်အရာဆို သန့်ရှင်းမှု အရေးကြီးပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဆေးဝါး ထုတ်လုပ်မှု အပိုင်းတွေမှာ စာ(၅၁)

ဒေါက်တာအောင်နိုင် (အဘထ) ကျွန်တော်ဆေး အားပေးသူတွေရော အားမပေးသူတွေပါ ပြောချင်တာက စာ(၅၆)

ဆရာ ဦးမြင့်လှိုင် (ဦးအုန်းစိန်) ကျွန်တော် ဖခင်က သူ တယ်ကျွမ်းတဲ့ ပညာနဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့ အသက်ကို ထယ်ထင်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ် ဆေးခန်းခေး ဖွင့်ရာကနေ စာ(၆၁)

ဆရာ ဦးကျော်မြင့် (စေ) ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျန်းမာခြင်းဆိုတဲ့ ဟေထိကြီးနဲ့ ပြည့်စုံမှုပဲကယ်ဆိုရင် စာ(၆၅)

ဦးကြည်လင်း (စိန်ဘယက်) အောင်မြင်မှုဆိုတာထက် အဲဒီ အောင်မြင်မှုကို ထိန်းထားနိုင်ဖို့က စာ(၇၉)

ဒေါ်စန်းစန်းအေး (ရှီးပဒီး-SHI PADI) နုပျိုလန်းဆန်း အားထိုးဆေးရည်လို့ ရွယ်လွယ်ပြောပေမယ့် တကယ်တော့ စာ(၇၈)

ဦးကျော်နိုင် (နဂါးနစ်ကောင်) ကျွန်တော်တို့ဘက်က ဆက်ပြီး ကြိုးစားရမှာက ဒီခြင်ပြောလိမ်းဆေးကို အလေ့အထ တစ်ခု အနေနဲ့ ယုံယုံကြည်ကြည် သုံးစွဲတဲ့ အကျင့် စာ(၈၃)

ဆရာ ဦးမင်းထက်ဌေးဟန် (ဂန္ထီရသုဓ) ကျွန်တော်မှာ ထူးခြားတာ တစ်ခုက သူများလုပ်လို့ မရတာကို ရအောင်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် စာ(၈၉)

ဦးဝင်းနိုင် (ရွှေရည်ဝင်း) ကျွန်တော် ထိုက်ထိုက် ကြိုးစားခဲ့ရတာတော့ ဝဲဉှားမှာ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ် ထဝထန်းက ကျောင်းအားရလို့မှာ ဆေးတွေကို စာ(၉၃)

ဆရာ ဦးမြင့်ဦး (ကောင်းမြတ်သစ္စာ) လေဖြတ်ရုံနာကို နားလည်တတ်ကျွမ်းတဲ့ အနှိပ်ပညာရှင်ခေါ်ပြီး စနစ်တကျ အနှိပ်ခရင် စာ(၁၀၀)

ဆရာ ဦးဝင်းမောင် (အောင်တမန်) သွေးအားနည်း ရောဂါအတွက် ဝေပွန်ကြေးကျ များတဲ့ အရွယ်ရောက် လွယ်ကူတဲ့ နည်းစေးပေးဖို့မယ်။ အဲဒီနည်းက စာ(၁၀၈)

ဆရာ ဦးကိုကိုကြီး (သားမင်း) အချို့ လူနာတွေက ကျွန်တော်ဆီ ဟေပြ ကုသမှု ခံယူပြီး အိမ်ရောက်တော့ ကျွန်တော်ပေးတဲ့ ဆေးကို မစားဘဲ အင်္ဂလိပ်ဆေးတွေ စာ(၁၁၃)

ပုံရွာ ဆရာမိုး (ရောက်တစ်လုံး) လိပ်ခေါင်းသွေးကျ ဝေဒနာရှင်တွေ ဟေသင့်သတောက်တော့ ဟေပါတယ်။ အသက် ၇၀-ကျော်တဲ့ အသုံးတွေဆိုရင် စာ(၁၁၅)

မစောသက်သက်နိုင် (ပန်းဝတ်မှုန်) သွေးထန်ဆေးနဲ့ အပြုပြင်ဆေး ရောင်းအား အကောင်းဆုံးပါ။ အခြား ဆေးတွေလည်း စာ(၁၂၃)

ဦးအောင်နိုင် (အောင်ကောင်းစံ) နှစ်နှစ်လောက် အချိန်သူ လေ့လာပြီး အောင်လည်း အောင်မြင်၊ အကျိုး သက်ရောက်မှုရှိပြီး ဆိုးကျိုးလည်း ကင်းတယ်ဆိုတော့မှ စာ(၁၂၉)

ဦးလှမြင့် (အဖြူရောင်) မေပြုံးအားပျော်က လှပဆေးပါ။ ချောင်းဆိုး ရင်ကျပ်၊ အဆုတ် အအေးမိရင် လည်ချောင်းကနေ ရင်ညွှန်အထိ လိမ်းလိုက်ရုံနဲ့ စာ(၁၃၅)

ဆရာကြီး ဦးအောင်သန်း (ဝါဒီကရဏ) ဝါဒီကရဏကို အချို့က အားထိုးဆေးလို့ ထင်နေကြတယ်။ တကယ်တော့ ဝါဒီကရဏဟာ စာ(၁၄၀)

ဆရာကြီး ဦးသောင်းလွင် (ရွယ်စုံ) ဝေကြေး မတတ်နိုင်သူဆိုတော့ တယ်ဆိုပုံစံမျိုးနဲ့မှ မသတ်မှတ်ပါဘူး။ အမဲ့ ကုပေးလိုက်တာပါပဲ။ ဆေးဝါးကုသခဲ့တာကိုက စာ(၁၄၆)

ဒေါက်တာ ခင်ဇော်လွင် (စန်းသော်တာ) စန်းသော်တာ ကျွမ်းကျင်ဆီ လိမ်းဆေးကို လိမ်းလိုက်တဲ့အခါ ဆေးက အရေပြားအတွင်း စိမ့်ဝင်သွားပြီး သွေးလွှတ်ကြောတွေဆီကို ပို့ပေးတယ်။ အဲဒီအခါမှာ စာ(၁၅၁)

ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်နွယ်ဦး (မှန်ချို) ဆေးဝါး ကုသရင်းကနေ ဝေပွန်ကင်းသွားတဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေရဲ့ အကြံဉာဏ် ပေးချက်အရ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က လူတွေ အတွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်အောင်ဆိုပြီး စာ(၁၅၅)

ဆရာ ဦးရဲထွန်းမင်း (သီနေဟ) ကျွန်တော်ဆိုမှာ ဝေပွန်ကင်းရင် ဆေးမပေးလိုက်ရင်တော့ မရှိဘူး။ လုံးဝ မတတ်နိုင်တဲ့ လူနာတွေ စာ(၁၆၄)

ဆရာ ဦးချစ်ဦးဖြေ (မာယဒေဝ) ဥပမာအားဖြင့် သွေးတက်အစာ၊ ပိတ်ဖို့ ဆွန်းတဲ့ အစာဖြစ်တဲ့ ဝက်သား၊ ထဲသား၊ အုန်းနို့ စသည်တို့ကိုစားမိပြီး ရေချိုးမားလိုက်တာနဲ့တွက်ချက်ပါပဲခေါ်တဲ့ လေဝန်းဖြစ်တော့တာပါပဲ စာ (၁၇၀)

ဆရာဖြေ (ဒေဝယက) ကျွန်တော် အောင်မြင်တာ ဘာသာရေးအမြင်နဲ့ ပြောရင် စေတနာ အရင်းခံထားတဲ့အတွက် အဲဒီစေတနာပေးက စာ(၁၇၆)

ဒေါ်သူဇာနွယ် (သူဇာတာ) အလုပ်ထိခွင့်တွေများလို့ စိတ်ဖိစီးမှု ဖြစ်လာရင် ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ စာအုပ်ဖတ်ပြီး အာရုံပြောင်းလိုက်တယ်။ တစ်ခါတလေကျတော့လည်း စာ(၁၈၃)

ဒေါ်ခင်ဝင်းမာ (ရွှေမြင်းမိုရ်ဦး) ကျွန်မက အရင်တုန်းက လမ်းရောင်ခြည် ရှောင်ပေါင်းနဲ့ သံပရာပေါင်းဆိုပြီး သရေစာ သဘောမျိုး ထုတ်လုပ်တာပါ။ ဒါပေမယ့် စာ(၁၈၈)

ဦးကျော်မြင့် (တောရောက်ဘုရင်) လေဖြတ် လေဖြန်းတဲ့သူတွေ နေ့စဉ် ပျက်စီးစွမ်းစွမ်း လိမ်းသွားမယ်ဆိုရင် ဝေဒနာ လျော့နည်း သက်သာသွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စာ(၁၉၃)

ဦးသိန်းဌေး (လှပျံတော် ပတ္တမြား) ဖေဖေက အိမ်မကောင်းပေမဲ့ စေတနာ တောင်းလွန်းတယ်။ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်တယ်။ သံဟာတွေကို အိမ်ဝင်ပြီး ဆွမ်းမပြတ် ကပ်ရုံ့ယဆို အိမ်လာတဲ့ ဧည့်သည်တွေ ဆိုရင်လည်း စာ(၁၉၅)